

УДК 159.923.2-043.96-021.142.3:159.9.072:34](045)

DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2026-1-3>

Гончар Інна Григорівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та консультування,
Уманський національний університет
gigonchar@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-4316-8650

Ісаченко Вікторія Павлівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та консультування,
Уманський національний університет
vikiisachenko@gmail.com
ORCID ID: 0000-0003-0224-1214

РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСОБИСТОСТІ: ПСИХОДІАГНОСТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Вступ. У статті ґрунтовно розглядається актуальна наукова проблема визначення та оцінювання реабілітаційного потенціалу особистості в умовах сучасних суспільно-політичних викликів, що зумовлені повномасштабною військовою агресією проти України. Масштабна травматизація цивільного населення та військовослужбовців, стрімке зростання кількості осіб з первинними та набутими обмеженнями життєдіяльності, а також загальне виснаження адаптаційних ресурсів нації потребують вивчення підходів для відновлення життєдіяльності людини.

Мета роботи на основі аналізу сучасного нормативно-правового забезпечення теоретично обґрунтувати зміст поняття «реабілітаційний потенціал особистості», в межах біопсихосоціальної моделі систематизувати його структурні рівні та визначити психодіагностичний інструментарій для їх оцінювання.

Наукова новизна. У дослідженні вперше на концептуальному рівні поєднано аналіз законодавства України у сфері охорони здоров'я та соціального захисту із конкретним діагностичним набором інструментів. Уточнено зміст поняття «реабілітаційний потенціал особистості», який запропоновано диференціювати за трьома взаємозалежними векторами: біологічний рівень (аналіз функціональних резервів систем організму та соматичного статусу); психологічний рівень (що включає мотиваційно-смысловий, емоційно-вольовий, когнітивний та особистісно-рефлексивний компоненти); соціальний рівень (охоплює адаптаційно-комунікативну, професійно-реалізаційну, сімейно-побутову та середовищну складові). Новизна полягає у розширенні наукового розуміння соціального компонента реабілітаційного потенціалу.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє констатувати, що реабілітаційний потенціал особистості є динамічною, багаторівневою характеристикою, яка залежить від синергії біологічних можливостей організму, стійкості психологічних конструктів та фасилітуючого впливу соціального оточення.

Ключові слова: реабілітаційний потенціал особистості, біопсихосоціальна модель, соціально-психологічна реабілітація, психодіагностика, функціональні обмеження, соціальна інтеграція, професійна ідентичність, правове забезпечення реабілітації.

Honchar Inna Hryhorivna

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Social Pedagogy,
Social Work and Counseling,
Uman National University

Isachenko Viktoriia Pavlivna

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Social Pedagogy,
Social Work and Counseling,
Uman National University

REHABILITATION POTENTIAL OF THE INDIVIDUAL: PSYCHODIAGNOSTIC AND LEGAL ASPECTS

Introduction. This article provides a thorough analysis of the pressing scientific issue of identifying and systematically assessing the rehabilitation potential of the individual in the context of contemporary socio-political challenges caused by the full-scale military aggression against Ukraine. The large-scale traumatization of civilians and military personnel, the rapid increase in the number of individuals with primary and acquired activity limitations, as well as the general depletion of the nation's adaptive resources, necessitate the study of approaches to restoring human functioning.

Purpose and objectives of the article. Based on an analysis of current legal and regulatory frameworks, the study aims to theoretically substantiate the concept of «rehabilitation potential of the individual», systematize its structural levels within a biopsychosocial model, and identify psychodiagnostic instruments for their assessment.

© Гончар І. Г., Ісаченко В. П., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Scientific novelty. For the first time at a conceptual level, the study combines a systemic analysis of Ukrainian health care and social protection legislation with a concrete set of diagnostic tools. The content of the concept “rehabilitation potential of the individual” is refined and proposed to be differentiated into three interrelated dimensions: Biological level (analysis of functional reserves of body systems and somatic status); Psychological level (including motivational-meaningful, emotional-volitional, cognitive, and personal-reflective components); Social level (covering adaptive-communicative, professional-realization, family-household, and environmental components). The novelty lies in expanding the scientific understanding of the social component of rehabilitation potential.

Results. The study confirms that the rehabilitation potential of the individual is a dynamic, multi-level characteristic dependent on the synergy of biological capacities, stability of psychological constructs, and the facilitating influence of the social environment.

Key words: *rehabilitation potential of the individual, biopsychosocial model, socio-psychological rehabilitation, psychodiagnostics, functional limitations, social integration, professional identity, legal framework of rehabilitation.*

Вступ. У сучасних умовах повномасштабної війни соціально-психологічна реабілітація стає важливою складовою підтримки здоров'я та якості життя у значній частини населення. За оцінками Всесвітньої організації охорони здоров'я, приблизно 2,4–2,6 мільярда людей у світі живуть з умовами, що можуть вимагати реабілітаційної допомоги протягом життя, включно з фізичними, психічними чи соціальними функціональними обмеженнями, спричиненими хронічними захворюваннями, травмами чи старінням організму, війною. Це становить близько однієї третини населення планети, що значною мірою впливає на їхню здатність до повноцінної соціальної та професійної діяльності і загальний добробут [14].

Соціально-психологічна реабілітація включає як психотерапевтичні технології, так і соціально-психологічні інтервенції, що сприяють інтеграції людини у соціальне середовище та поверненню до активного життя, вона стає ключовим механізмом, що дозволяє людям адаптуватися, відновити психоемоційну рівновагу і життєву активність, а також знаходити нові соціальні ролі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічні засади соціально-психологічної реабілітації та відновлення особистості в українському науковому дискурсі ґрунтовно досліджували Бриндіков Ю., Ковчина І., Семигіна Т., Заверико Н., Кравченко О., які акцентують увагу на суб'єктності людини та ролі соціального середовища у процесі ресоціалізації. Дослідженням реабілітаційного потенціалу особистості займаються: Пілецька Л. (детально описує психологічну структуру РПО як сукупність особистісних ресурсів, що забезпечують компенсацію обмежень та успішну реадаптацію); Ларіна Т. (акцентує увагу на мотиваційній складовій як провідній рушійній силі відновлення життєздатності особистості); Буковська О. (розкриває вплив мікросередовища та сімейних стосунків на процес відновлення). Водночас, не применшуючи цінності попередніх наукових досліджень, вважаємо, що є потреба у вивченні реабілітаційного потенціалу особистості крізь призму біопсихосоціальної моделі реабілітації.

Мета дослідження – на основі аналізу нормативно-правового забезпечення теоретично обґрунтувати зміст поняття «реабілітаційний потенціал особистості», в межах біопсихосоціальної моделі систематизувати його структурні рівні та визначити психодіагностичний інструментарій для їх оцінювання.

Завдання дослідження: 1) проаналізувати законодавчу базу щодо трактування понять «реабілітація» та «реабілітаційний потенціал особистості»; 2) розкрити структуру реабілітаційного потенціалу особистості на основі біопсихосоціальної моделі; 3) дібрати психодіагностичний інструментарій для верифікації показників.

Виклад основного матеріалу дослідження. Через 9–12 місяців після повномасштабного вторгнення Росії в Україну у 2022 році поширеність симптомів стресу, тривоги та посттравматичного стресового розладу (ПТСР) серед дорослого населення України досягла надзвичайно високого рівня. Виявлено, що 93% опитаних мали щонайменше один із вимірюваних психічних розладів на помірному або тяжкому рівні. Для порівняння, до вторгнення лише 20,8–27,7% респондентів повідомили про раніше діагностовані психічні розлади. Цей результат відображає як тяжкість життя в умовах війни, так і нестачу доступної та належної психіатричної й психологічної допомоги для українців, які страждають від наслідків війни [13]. З огляду на масштабність проблеми – це зумовлює критичну необхідність забезпечення населення доступними та якісними реабілітаційними і психосоціальними послугами.

Для більш чіткого й нормативно визначеного розуміння поняття «Реабілітаційний потенціал особистості» доцільно звернутися до законодавчого трактування цього поняття, оскільки воно встановлює офіційні підходи до його змісту та використання у практиці. Зокрема, у Законі України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» (2020 р.) *реабілітація* визначається як комплекс заходів, яких потребує особа, яка зазнає або може зазнати обмеження повсякденного функціонування внаслідок стану здоров'я або старіння у взаємодії з її середовищем [8].

У Законі України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» (2001) зазначено, що *соціальна реабілітація* – вид соціальної роботи, спрямованої на відновлення основних соціальних функцій, психологічного, фізичного, морального здоров'я, соціального статусу сімей, дітей та молоді [10].

Водночас у Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (2006) *соціальна реабілітація* представлена ширше, як система заходів, спрямованих на створення і забезпечення умов для повернення особи до активної участі у житті, відновлення її соціального статусу та здатності до

самостійної суспільної і родинно-побутової діяльності шляхом соціально-середовищної орієнтації та соціально-побутової адаптації, задоволення потреби у забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації; там представлено й зміст поняття психологічна реабілітація [7]. У цьому ж законі знаходимо визначення *психологічна реабілітація* – система заходів, спрямованих на відновлення, корекцію психологічних функцій, якостей, властивостей особи, створення сприятливих умов для розвитку та утвердження особистості [7].

Важливо звернутися до Закону України «Про систему охорони психічного здоров'я в Україні» (2025), де *психологічна реабілітація* визначається, як спрямована на сприяння відновленню, покращення функціонування особи та якості її життя шляхом поєднання психологічної і психотерапевтичної допомоги, діяльності з розвитку соціальних навичок та соціальної підтримки, залучення ресурсів громади [9].

Отже, узагальнюючи наведені законодавчі підходи, можна зробити висновки, що реабілітація є комплексною системою медичних, психологічних і соціальних заходів, спрямованих на відновлення функціонування людини, її соціального статусу, особистісних якостей та здатності до активної участі в житті суспільства. При цьому зміст і акценти цього поняття можуть змінюватися залежно від сфери застосування – медичної, соціальної чи психологічної, що підтверджує багатовимірний характер реабілітаційного процесу.

Для успішного реабілітаційного процесу важливим є визначення ресурсу особистості, тобто тієї основи з якою у подальшому має працювати фахівець – *реабілітаційний потенціал особистості*. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 1338 «Деякі питання запровадження оцінювання повсякденного функціонування особи» (2024 р.) *реабілітаційний потенціал* – комплекс біологічних, психофізіологічних і соціально-психологічних характеристик людини, а також факторів соціального середовища, що дають змогу реалізувати її потенційні можливості до реабілітації [3].

У своєму дослідженні визначаючи складові реабілітаційного потенціалу особистості ми взяли за основу біопсихосоціальний підхід, який сьогодні активно запроваджується в Україні. Ця модель була прийнята Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) у 2002 році як підґрунтя для Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ) й задекларована у Законі України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» у статті 8: «Система реабілітації ґрунтується на біопсихосоціальній моделі обмеження функціонування/життєдіяльності, реабілітаційній стратегії охорони здоров'я та Міжнародній класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я» [8]. У межах цього підходу людина розглядається як цілісна система, у якій взаємопов'язані біологічні, психологічні та соціальні компоненти. Отже, відповідно до біопсихосоціальної моделі ре-

абілітаційний потенціал особистості розглядаємо у трьох площинах: біологічна (структурні та функціональні порушення організму); психологічна (емоційні, когнітивні реакції та мотивація); соціальна (соціальні ролі, підтримка, інтеграція у середовище).

Зупинимось на кожній складовій детально, представивши основні показники та методи діагностики.

Біологічний рівень. Охоплює фізичні можливості організму, стан здоров'я, функції органів і систем, а також ступінь їхніх порушень. Аналізуються можливості організму реагувати на реабілітаційні заходи, включаючи оперативні втручання, використання медичних чи допоміжних засобів [4].

На думку дослідників [12] реабілітаційний потенціал в медичній площині – це концепція, яка ґрунтується на клінічних міркуваннях і виникає з прогнозів лікарів щодо того, наскільки покращиться стан пацієнта за допомогою реабілітаційних втручань [2, с. 239].

Біологічний рівень реабілітаційного потенціалу відображає функціональні резерви організму, ступінь збереженості структур і функцій, а також здатність фізіологічних систем до відновлення під впливом реабілітаційних заходів [11]. Отже, на цьому рівні оцінювання має охоплювати функції організму, структури тіла та обмеження активності. Біологічний рівень визначається лікарями фізичної та реабілітаційної медицини та членами мультидисциплінарної команди на підставі клінічного огляду, інструментальних досліджень та аналізу медико-соціальної документації.

Психологічний рівень. В межах дослідження цього ресурсу, аналізується мотивація людини, її здатність адаптуватися до змін у житті, емоційна стійкість. Психологічна готовність до реабілітації та прагнення досягти максимальної незалежності є важливими складовими успішного відновлення [4].

Пілецька Л. зауважує на тому, що психологічний реабілітаційний потенціал вказує на ті приховані у ньому самому особистісні ресурси, за рахунок яких можлива компенсація обмежених можливостей і найбільш повна реадаптація в новій для нього соціальній ситуації розвитку, а визначення ступеня прояву психологічного реабілітаційного потенціалу оцінюється такими його складовими, як емоційна стабільність, інтелектуальний і мотиваційний потенціал, особливості оточення і широта спілкування, професійна реалізованість і реабілітаційна компетентність [7].

Досліджуючи психологічний аспект реабілітаційного потенціалу, науковці також акцентують на мотиваційній складовій. Зокрема, Ларіна Т. зауважує, що основна потреба людини з інвалідністю на етапі реабілітації, відображає і її мотивацію і, як наслідок, ефективність реабілітаційних заходів, незважаючи на всі можливі реалізовані заходи медичної, технічної та соціальної реабілітації [6].

Буковська О., Гірченко О. до психологічного реабілітаційного потенціалу відносять такі показники: характеристики вищих пізнавальних психічних функцій; характеристики емоційно-вольових функ-

цій; характеристики провідних ціннісних орієнтацій, установок, мотивів, домагань, самооцінок; характеристики внутрішньої картини (моделі) хвороби; характеристики соціальної ситуації розвитку; характеристики професійних інтересів, нахилів та здібностей; характеристики домінуючого стилю діяльності; характеристики механізмів порушень психічної діяльності, отримані за допомогою спеціальних методів досліджень (електрофізіологічних і ін.) [1, с. 100].

Узагальнюючи вищесказане, наведемо основні показники та психодіагностичний інструментарій.

Мотиваційно-смісловий компонент – провідні потреби, мотивація до реабілітації, рівень домагань, прагнення автономності та незалежності, життєві цілі. Методики: Тест «Смісловиттєві орієнтації», Методика «Мотивація досягнення успіху та уникнення невдач» Т. Елерса, Шкала загальної самооцінки ефективності.

Емоційно-вольовий компонент – емоційна стабільність, рівень тривожності, здатність до саморегуляції, стресостійкість, сформованість вольових якостей, домінуючий емоційний фон щодо хвороби або обмежень. Методики: Шкала реактивної та особистісної тривожності Ч. Спілбергера, Опитувальник психологічної стійкості Connor-Davidson Resilience Scale, Опитувальник саморегуляції (Self-Regulation Questionnaire, SRQ).

Когнітивний компонент – стан вищих психічних функцій (увага, пам'ять, мислення), критичність мислення, здатність до планування, усвідомлення стану та можливостей реабілітації, реабілітаційна компетентність. Методики: Монреальська когнітивна оцінка (MoCA), Метод «Коректурна проба» (за Б. Бурбоном), Методика «Запам'ятовування 10 слів» (дослідження пам'яті).

Особистісно-рефлексивний компонент – самооцінка, рівень самоприйняття, адаптаційні механізми, стиль подолання труднощів (coping-стратегії). Методики: Шкала самооцінки Розенберга, Опитувальник копінг-стратегій Brief COPE, Опитувальник соціально-психологічної адаптації (SACQ) (Robert Baker).

Соціальний рівень. Враховується здатність людини повернутися до активного життя у суспільстві, продовжувати професійну діяльність, брати участь у соціальних заходах та отримувати доступ до необхідних ресурсів. Особливу увагу приділяють бар'єрам у середовищі, які можуть обмежувати життєдіяльність, та шляхам їх усунення [5].

Загалом, більшість науковців (Буковська О., Волкова О., Гірченко О. та інші), досліджуючи реабілітаційний потенціал особистості наголошують на вагомому впливі референтних груп на реабілітаційний процес, однак, ми вважаємо, що цей показник є дещо ширшим. На нашу думку, *соціальна складова реабілітаційного потенціалу особистості* – це сукупність зовнішніх і внутрішніх соціальних ресурсів особи (родина, професійна діяльність, громадська участь, підтримка суспільних інститутів, інфраструктура), що забезпечують її здатність до інтеграції у су-

спільство, виконання соціальних ролей, професійної самореалізації та активної участі у життєдіяльності. Вона критично важлива для повернення до активного життя, формування соціальних ролей і підтримки психоемоційного стану. Виокремимо основні складові та діагностику.

Адаптаційно-комунікативний компонент – рівень соціальної інтеграції, здатність до виконання соціальних ролей, включеність у суспільне життя, адаптація до змінених умов середовища, здатність до встановлення та підтримки соціальних контактів. Методики: Опитувальник соціальної адаптації (Social Adjustment Scale, SAS-SR) (Murna Weissman), Опитувальник вимірювання індивідуального соціального капіталу, Шкала оцінки обмежень життєдіяльності WHODAS 2.0, Методика соціально-психологічної адаптації особистості К. Роджерса – Р. Даймонда, Шкала соціальної підтримки (Social Support Questionnaire), Тест «Соціальна мережа особистості».

Професійно-реалізаційний компонент – здатність до трудової діяльності, професійна ідентичність, рівень працездатності, можливість повернення до професійної діяльності або перенавчання, оцінка професійних перспектив. Опитувальник професійної спрямованості особистості (Дж. Голланд), Методика оцінки рівня працездатності (за МКФ), Шкала професійної ідентичності (адаптація методики Л. Шнейдер).

Сімейно-побутовий компонент – характер стосунків у родині, рівень підтримки з боку близьких, наявність сприятливого мікроклімату, адаптованість житлового простору. Методики: Тест-опитувальник задоволеності шлюбом (В. Столін, адапт.), Шкала сімейної адаптації та згуртованості (FACES-III), Опитувальник соціальної підтримки (F-SozU, за Sommer & Fydrich).

Середовищно-інтегративний компонент – рівень фізичної доступності інфраструктури, користування технічними засобами реабілітації, залученість до громадського життя та дозвілля. Методики: Опитувальник якості життя (WHOQOL-BREF) (модуль соціальних стосунків та навколишнього середовища), Оцінка обмежень життєдіяльності та здоров'я (WHODAS 2.0) (розділ «Участь у житті суспільства»).

Висновки і перспективи подальших досліджень. У ході дослідження було встановлено, що реабілітаційний потенціал особистості є складним інтегративним утворенням, що охоплює не лише фізичний стан здоров'я, а й внутрішні психологічні ресурси особистості та зовнішні фактори середовища, що підтверджує біопсихосоціальну модель. Отже, реабілітаційний потенціал особистості розглядається на трьох рівнях: біологічному (функціональна незалежність та резерви організму); психологічному (мотивація, емоційна стійкість, когнітивні та рефлексивні якості); соціальному (комунікативна активність, професійна ідентичність, сімейна підтримка та доступність середовища). Системна оцінка всіх рівнів реабілі-

таційного потенціалу особистості дозволяє фахівцям мультидисциплінарних команд прогнозувати ефективність втручань та розробляти максимально індивідуалізовані програми відновлення, що є особливо актуальним в умовах масової травматизації населення внаслідок війни.

Список літератури:

1. Буковська О. О., Гірченко О. Л. Реабілітаційний потенціал особистості. *Теоретичні та практичні аспекти розвитку сучасної педагогіки та психології*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 22–23 червня 2018 р.). Львів: ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2018. С. 98–101.
2. Волянський О. М., Кіх А. Ю., Чуча О. І. Визначення індивідуального рівня реабілітаційного потенціалу військовослужбовців з ампутаціями нижніх кінцівок у післягострий реабілітаційний період. *Ukrainian Journal of Military Medicine*. 2025. Т. 6, № 3. С. 239–249. [https://doi.org/6847/ujmm.2025.3\(6\)-239](https://doi.org/6847/ujmm.2025.3(6)-239) (дата звернення: 20.03.2026).
3. Деякі питання запровадження оцінювання повсякденного функціонування особи: Постанова Кабінету Міністрів України від 15 листоп. 2024 р. № 1338. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1338-2024-%D0%BF> (дата звернення: 20.03.2026).
4. Критерії життєдіяльності та МКФ: підхід до оцінювання повсякденного функціонування людини. *Міністерство охорони здоров'я України*: офіційний сайт. URL: <https://moz.gov.ua/uk/kriteriyi-zhittiyediyalnosti-ta-mkf-pidhid-do-ocinyuvannya-povsyakdenного-funkcionuvannya-lyudini> (дата звернення: 23.03.2026).
5. Ларіна Т. О. Соціально-психологічна реабілітація особистості: покрокове набуття життєздатності. *Наукові студії із соціальної та політичної психології*. 2018. Вип. 42. С. 139–147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nsspp_2018_42_15 (дата звернення: 13.03.2026).
6. Пілецька Л. Психологічна структура реабілітаційного потенціалу особистості у проектуванні життєвого шляху. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2021. № 3(56). С. 157–164. DOI: <https://doi.org/10.33216/2219-2654-2021-56-3-3-157-164>
7. Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 06 жовт. 2005 р. № 2961-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15> (дата звернення: 20.03.2026).
8. Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я: Закон України від 03 груд. 2020 р. № 1053-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20> (дата звернення: 20.03.2026).
9. Про систему охорони психічного здоров'я в Україні: Закон України від 04 черв. 2024 р. № 3778-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4223-20> (дата звернення: 20.03.2026).
10. Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю: Закон України від 21 черв. 2001 р. № 2558-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14> (дата звернення: 20.03.2026).
11. International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF). *World Health Organization*: official website. URL: <https://www.who.int/standards/classifications/international-classification-of-functioning-disability-and-health> (дата звернення: 19.03.2026).
12. Lam Wai Shun P., Swaine B., Bottari C. Combining scoping review and concept analysis methodologies to clarify the meaning of rehabilitation potential after acquired brain injury. *Disabil Rehabil*. 2022. Vol. 44, No. 5. P. 817–825. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09638288.2020.1779825> (дата звернення: 19.03.2026).
13. Lushchak O., Velykodna M., Bolman S. et al. Prevalence of stress, anxiety, and symptoms of post-traumatic stress disorder among Ukrainians after the first year of Russian invasion: a nationwide cross-sectional study. *The Lancet Regional Health – Europe*. 2024. Vol. 36. URL: [https://www.thelancet.com/journals/lanep/article/PIIS2666-7762\(23\)00192-8/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanep/article/PIIS2666-7762(23)00192-8/fulltext) (дата звернення: 19.03.2026).
14. Rehabilitation. *World Health Organization*: fact sheets. URL: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/rehabilitation> (дата звернення: 19.03.2026).

References:

1. Bukovska, O. O., & Hircheko, O. L. (2018). Reabilitatsiynyi potentsial osobystosti [Rehabilitation potential of the personality]. In *Teoretychni ta praktychni aspekty rozvytku suchasnoi pedahohiky ta psykholohii: materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii* (pp. 98–101). Lviv: HO «Lvivska pedahohichna spilnota» [in Ukrainian].
2. Volianskyi, O. M., Kikh, A. Yu., & Chucha, O. I. (2025). Vyznachennia indyvidualnoho ravnia reabilitatsiynoho potentsialu viiskovosluzhbovtziv z amputatsiiamy nyzhnykh kintsivok u pisliahostryi reabilitatsiynyi period [Determination of the individual level of rehabilitation potential of military personnel with lower limb amputees during the post-acute rehabilitation period]. *Ukrainian Journal of Military Medicine*, 6(3), 239–249. <https://ujmm.org.ua/index.php/journal/article/view/581/475> [in Ukrainian].
3. Kabinet Ministriv Ukrainy. (2024). *Deiaki pytannia zaprovadzhennia otsyniuvannia povsiakdenного funktsionuvannia osoby: Postanova vid 15 lystop. 2024 r. № 1338* [Some issues of introducing the assessment of a person's daily functioning: Resolution of November 15, 2024, No. 1338]. Retrieved March 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1338-2024-%D0%BF> [in Ukrainian].
4. Ministerstvo okhorony zdorov'ia Ukrainy. (2026). *Kryterii zhittiyediyalnosti ta MKF: pidkhid do otsyniuvannia povsiakdenного funktsionuvannia liudyny* [Vitality criteria and ICF: an approach to assessing daily functioning]. Retrieved March 23, 2026, from <https://moz.gov.ua/uk/kriteriyi-zhittiyediyalnosti-ta-mkf-pidhid-do-ocinyuvannya-povsyakdenного-funkcionuvannya-lyudini> [in Ukrainian].

5. Larina, T. O. (2018). Sotsialno-psykholohichna rehabilitatsiia osobystosti: pokrokovе nabuttia zhyttiezdatnosti [Socio-psychological rehabilitation of personality: step-by-step acquisition of viability]. *Naukovi studii iz sotsialnoi ta politychnoi psykholohii*, 42, 139–147. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nsspp_2018_42_15 [in Ukrainian].
6. Piletska, L. (2021). Psykholohichna struktura rehabilitatsiinoho potentsialu osobystosti u proektuvanni zhyttievoho shliakhu [Psychological structure of the personality's rehabilitation potential in the life path design]. *Teoretychni i prykladni problemy psykholohii*, 3(56), 157–164. <https://doi.org/10.33216/2219-2654-2021-56-3-3-157-164> [in Ukrainian].
7. Verkhovna Rada Ukrainy. (2005). *Pro rehabilitatsiiu osib z invalidnistiu v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 06 zhovt. 2005 r. № 2961-IV* [On rehabilitation of persons with disabilities in Ukraine: Law of Ukraine of October 6, 2005, No. 2961-IV]. Retrieved March 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15> [in Ukrainian].
8. Verkhovna Rada Ukrainy. (2020). *Pro rehabilitatsiiu u sferi okhorony zdorov'ia: Zakon Ukrainy vid 03 hrud. 2020 r. № 1053-IX* [On rehabilitation in the field of healthcare: Law of Ukraine of December 3, 2020, No. 1053-IX]. Retrieved March 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20> [in Ukrainian].
9. Verkhovna Rada Ukrainy. (2024). *Pro systemu okhorony psykhnichnogo zdorov'ia v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 04 cherv. 2024 r. № 3778-IX* [On the mental health care system in Ukraine: Law of Ukraine of June 4, 2024, No. 3778-IX]. Retrieved March 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4223-20> [in Ukrainian].
10. Verkhovna Rada Ukrainy. (2001). *Pro sotsialnu robotu z sim'iamy, ditmy ta moloddiu: Zakon Ukrainy vid 21 cherv. 2001 r. № 2558-III* [On social work with families, children and youth: Law of Ukraine of June 21, 2001, No. 2558-III]. Retrieved March 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14> [in Ukrainian].
11. International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF). (2026). *World Health Organization: official website*. [https://doi.org/6847/ujmm.2025.3\(6\)-239](https://doi.org/6847/ujmm.2025.3(6)-239)
12. Lam Wai Shun, P., Swaine, B., & Bottari, C. (2022). Combining scoping review and concept analysis methodologies to clarify the meaning of rehabilitation potential after acquired brain injury. *Disability and Rehabilitation*, 44(5), 817–825. <https://doi.org/10.1080/09638288.2020.1779825>
13. Lushchak, O., Velykodna, M., Bolman, S., Strilbytska, O., Berezovskyi, V., & Storey, K. B. (2024). Prevalence of stress, anxiety, and symptoms of post-traumatic stress disorder among Ukrainians after the first year of Russian invasion: a nationwide cross-sectional study. *The Lancet Regional Health – Europe*, 36, Article 100773. <https://doi.org/10.1016/j.lanepe.2023.100773>
14. Rehabilitation. (2026). *World Health Organization: fact sheets*. Retrieved March 19, 2026, from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/rehabilitation>

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 21.05.2026